

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே> தந்தை உங்களைத்; தன்னைப் போன்று சரீரமற்றவர் ஆக்குவதற்கே வந்துள்ளார். நீங்கள் சரீரமற்றவர் ஆகும்போதே உங்களால் தந்தையுடன் திரும்பிச் செல்ல முடியும்.

கேள்வி: நீங்கள் சதா யோகிகள் ஆகுவதற்கு> தந்தையின் எக்கட்டளைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்?

பதில்: தந்தையின் முதல் கட்டளை: குழந்தைகளே> உங்கள் சரீரத்தை நீங்கள் மறக்க வேண்டும். நீங்கள் அதனை மறந்து நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தால் உங்களால் தந்தையின் சதா நினைவைக் கொண்டிருக்க முடியும். நீங்கள் உறுதியாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய இந்த ஒரு பாடம்: ஆத்மாவாகிய நான் அசரீர் உலகவாசியாவேன். இதன் மூலம் உங்கள் சரீர அகங்காரம் முடிவடையும். உங்கள் புத்தியில் சரீரதாரிகளின் நினைவு இல்லாதிருந்தாலே உங்களால் சதா யோகியாக ஆக முடியும்.

பாடல்: உங்களைக் கண்டதனால்> நாங்கள் முழு உலகையும் கண்டுவிட்டோம். பூமியும்> வானமும் எங்களுக்குரியதாகும்.

ஓம் சாந்தி. இதைக் கூறியவர் யார்? இதனை ஆத்மாவே கூறினார். 'ஓம்' என்றால் நான் ஓர் அமைதி சொருபம் என்று அர்த்தமாகும். இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியவை. அனைத்திற்கும் முதலில்> நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருங்கள். ஆத்மாவான நான் முதலில் உள்ளேன்> பின்னர் நான் இச்சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேன். ஆத்மாவான நான் யாருடைய குழந்தை? பரமாத்மா பரமதந்தையான> ஞானக்கடலினதும் அமைதி கடலினதும் குழந்தையாவேன். அவர் என்றென்றும் அமைதி நிறைந்தவர். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் ஒரு சரீரத்தை நீக்கி> எங்கள் பாகத்தை நடிப்பதற்காக ஏனையவற்றை எடுக்கின்றோம். சிவபாபா சரீர வடிவம் அற்றவர். அந்த ஆத்மா தனக்கென்று ஒரு சரீர வடிவத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை. உங்களுக்கென நீங்கள் சரீர வடிவங்களைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் தொடர்ந்தும் பேசுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் என்றும் சரீர வடிவம் அற்றவன். பிரம்மாவிற்கும்> விஷ்ணுவிற்கும்> சங்கரருக்கும் சூட்சும வடிவங்கள் உள்ளன> ஆனால் நான் சரீர வடிவமற்றவராவேன். ஆத்மாக்களாகிய நீங்களும் என்னுடன் சப்தமற்ற உலகில் வாழ்கின்றீர்கள். சரீர வடிவமற்ற பாபா அமர்ந்திருந்து எங்களுக்கு இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். ஆத்தமாக்களாகிய நீங்கள் அவர் கூறுவதைச் செவிமடுக்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்! இது துன்ப உலகமாகும். 'நாங்கள் தூய்மையற்றவர்கள்' என்று மக்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களை அவ்வாறு மிகவும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆக்கியது யார்? தந்தை உங்களை அவ்வாறு ஆக்கவில்லை. அவர் ஆக்கினாரா? நீங்கள் 'தாயும் தந்தையும் நீங்களே' என்று தந்தையைப் புகழ்ந்து பாடினீர்கள். அவரிடமிருந்து பெற்ற அளவற்ற சந்தோஷத்தை பாரத மக்கள் அனைவரும் நினைவுசெய்கின்றார்கள். இது சகோதரத்துவமாகும். நீங்கள் பெளதீகமாகும்போது> மக்களின் தந்தையான பிரம்மாவினுடாகப் படைப்பு நிகழ்கின்றது. ஆத்மாக்கள் அழியாதவர்கள்> ஆனால் இதனைத் தந்தைத்துவம் என்று உங்களால் அழைக்க முடியாது. சந்நியாசிகள் கூறுகின்றார்கள்: சிவோஹம் (நானே சிவன்) நீங்களும் அதுவே. அல்லது கடவுள் சர்வவியாபி எனவும் கூறுகின்றார்கள். எனவே அனைவரும் தந்தை ஆகுகின்றனர். இது நியதிக்கு எதிரானதாகும். குழந்தைகள் தமக்கு முக்தியும் ஜீவன்முக்தியும் ஆகிய ஆஸ்தியைக் கோருவதற்காகக் கூவியழைக்கின்றார்கள். நீங்கள் இங்கே வரும்போது> உங்களை ஆத்மாக்களெனக் கருதி> தந்தையை நினைவுசெய்கின்றீர்கள். நான் ஓர் ஆத்மா> நான் பரமாத்மா அல்ல. நான் ஓர் ஆத்மா> நாங்கள் அனைவரும் பிரம்மகுமார்களும் பிரம்மகுமாரிகளுமான பரமாத்மா பரமதந்தையின் குழந்தைகள். நீங்கள் அனைவரும் பிரம்மாவின் குழந்தைகளும்> சிவபாபாவின் பேரக்குழந்தைகளும் ஆவீர்கள். பரமாத்மா பரமதந்தையையே அனைவரும் நினைவுசெய்கின்றார்கள். மக்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஓ தந்தையான கடவுளே! எனினும் நீங்கள் அவரைச் சர்வவியாபி என்று அழைத்தால்> உங்களால் எவ்வாறு ஆஸ்தியைப் பெற முடியும்? பக்தி மார்க்கத்தில்> அனைவருமே கடவுளை நினைவுசெய்கின்றார்கள். கடவுள் ஒருவரே> நீங்கள் அனைவரும் பக்தர்கள். எண்ணிக்கையற்ற மணவாட்டிகள் உள்ளனர். ஆனால்> ஒரேயொரு அன்பிற்கினிய மணவாளனே உள்ளார். அவர் தந்தையும் ஏனையோர்

குழந்தைகளும் ஆவார்கள். ஆகையால் வேறு எவரையும் நினைவுசெய்யாதீர்கள். தந்தையின் கட்டளைகள். ஒ குழந்தைகளே> இச்சரீரத்தையேனும் நினைவுசெய்யாதீர்கள். உங்களை ஆத்மாக்களெனக் கருதுங்கள். ஆத்மா கூறுகின்றார்: நான் துன்பம் நிறைந்தும்> சீரழிந்தும் உள்ளேன். இங்கே தேவ இராச்சியம் இல்லை. 5000 வருடங்களின் முன்னர்> பாரதத்தில் இலக்ஷ்மி நாராயணனின் ஆட்சி நிலவியது. அரசரும் அரசிகளும் எவ்வாறிருந்தார்களோ> அவ்வாறே பிரஜைகளும் இருந்தார்கள். அனைவரும் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அகால மரணம் என்றுமே நிகழ்வதில்லை> வெகுசில மக்களே வாழ்ந்தார்கள். பாரதமக்கள் தங்கள் பாரதம் முன்னர் சுவர்க்கமாக இருந்தது என்பதை மறந்து விட்டார்கள். அவர்கள் தந்தையான சுவர்க்கக் கடவுளை பற்றியும் பேசுகின்றார்கள். அசரீரி உலகைச் சுவர்க்கம் என்று அழைக்க முடியாது. ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அசரீரி உலகவாசிகள் என்பதை நினைவுசெய்யுங்கள். நீங்கள் வேறு எவரையும் நினைவுசெய்யக்கூடாது. சரீர உணர்வைத் துறந்து> உங்களை ஆத்மாக்கள் எனக் கருதி> தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். கும்பமேளா சங்கமயுகத்தின் அழகிய சந்திப்பு அல்ல. கலியுகத்தின் இறுதியும் சத்தியயுகத்தின் ஆரம்பமுமே சங்கமம் ஆகும். ஒருவரேனும் தூய்மை இல்லாத> கலியுகம் தூய்மையற்ற உலகமாகும். 'மகாத்மாக்கள்' இருந்த போதிலும்இ அவர்களில் எவருமே தூய்மையானவர்கள் அல்ல. இவ் உலகம் தூய்மையற்றது என்றே அவர்கள் அனைவரும் கூறுகின்றார்கள். மக்கள் கும்பமேளாவிற்குத் தூய்மையாகுவதற்கே செல்கின்றார்கள். அவர்கள் கங்கையில் நீராடுகின்றார்கள். எனவே நிச்சயமாக அவர்கள் தூய்மையற்றவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். சாதுக்கள்> புனிதர்கள் அனைவருமே தூய்மையாகுவதற்கே அங்கு செல்கின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: அதிகளவு சீரழிவடையும்போதும்> மக்கள் அதிகளவு துன்பத்தை அனுபவம் செய்யும்போதும் நான் வருகின்றேன். நான் வந்து அனைவரையும் ஈடேற்றுகின்றேன். நான் கற்புத்தி உடையவர்கள்> சாதுக்கள்>புனிதர்கள் போன்றோரை ஈடேற்றவே வருகின்றேன். ஏனெனில் அவர்கள் தூய்மையானவர்கள் அல்ல. தூய்மையற்ற உலகில் தூய்மையான எவருமே இல்லை. தூய உலகில் தூய்மையற்ற எவருமே இருப்பதில்லை. அதுவே நியதியாகும். சாதுக்களும் புனிதர்களும் தம்மை மகாத்மாக்கள் என்று கருதுவதில்லை. அவர்கள் தம்மைக் கடவுள் என்றே கருதுகின்றார்கள்! அவர்கள் 'சிவோஹம்' (நான் சிவன்) என்று கூறுகின்றார்கள். புராதன மகாத்மாக்கள் கடவுள் எல்லையற்றவர்> அதாவது> அவரே படைப்பவர் என்பதால் அவரின் படைப்பும் எல்லையற்றது என்று கூறுவதுண்டு. அவ்வாறாயின்> அவரால் உங்களை எவ்வாறு நிர்வாணா உலகிற்கு அழைத்துச் செல்ல முடியும்? பாரதம் ஜீவன்முக்தி பெற்றிருந்ததை அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். அந்த நேரத்தில்>வேறு எந்தச் சமயங்களும் இருக்கவில்லை. சூரிய> சந்திர வம்சங்கள் மாத்திரமே இருந்தன. சூரிய வம்சத்தினர் சந்திர வம்சத்தினராக மாறினார்கள். அவர்கள் மறுபிறவி எடுக்க வேண்டும். அவர்கள் 84 பிறவிகளை எடுக்கின்றார்கள். 84 மில்லியன் பிறவிகள் அல்ல. அது மாபெரும் பொய்யாகும். பிரம்மாவின் பகலும்> பிரம்மாவின் இரவும் உள்ளது. எனவே 84 பிறவிகள் இருக்க வேண்டும். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இப்பொழுது> வேறு எவரையும் நினைவுசெய்யாதீர்கள். ஆத்மாவாகிய நான் அதி அன்பிற்கினிய பரமாத்மா பரமதந்தையின் குழந்தையாவேன். அனைத்துமே கடவுளின் வடிவங்கள் என்று நினைக்க வேண்டாம். அது சாத்தியமில்லை. இந்த ஒரு தவறையே மக்கள் செய்துள்ளனர். தந்தை ஒருவரே> ஏனைய அனைவரும் அவரின் குழந்தைகள் ஆவார்கள். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள். பின்னர்இ நீங்கள் சரீரத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்போது> நீங்கள் முப்பாட்டனாரான மக்களின் தந்தையை பிரம்மா என்று அழைக்கின்றீர்கள். அனைத்திற்கும் முதலில்> பிராமணர்கள் உள்ளார்கள். பாரதத்தில் பல்ரூப வடிவம் காட்டப்பட்டுள்ளது. பிராமணர்கள் கடவுளின் குழந்தைகளான> அதிமேலான உச்சிக்குடுமிகள் ஆவார்கள். நீங்கள் இப்பொழுது கடவுளின் குழந்தைகள் ஆகியுள்ளீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது பிரம்மாவின் குழந்தைகளாகிய> சிவபாபாவின் பேரன்களும் பேத்திகளும் ஆகியுள்ளீர்கள். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் சிவபாபாவின் குழந்தைகள். நீங்கள் சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். சிவபாபா உங்கள் புத்தியை நிரப்புவவர் ஆவார். ஆனால் மாயை அதனை வெறுமை ஆக்குகின்றாள். தூய்மையாக்குபவர் சீதையின் இராமரே என்று பாடப்பட்டுள்ளது. எனினும்>மக்கள் தமது புத்தியில் திரேதாயுக இராமரையும் சீதையையும் கொண்டிருக்கின்றனர். சத்திய> திரேதாயுகங்கள் சந்தோஷ உலகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். அங்கே துன்பத்தின் பெயரோ வடிவமோ இருக்க மாட்டாது. அனைவரின் தந்தையான தூய்மையாக்குபவர் ஒரேயொருவரே. இங்கே> மக்கள் அனுமனின் ஆலயத்திற்கும் சென்று 'நீங்களே தாயும்

தந்தையும்' என்று கூறுகின்றார்கள். அது எவ்வாறு சாத்தியம்? அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவரும்> தூய்மையாக்குபவரும் ஒரேயொருவரே. அவரே ஞானக்கடல் ஆவார். கடலிலிருந்து நீர் நிறைந்த நதிகளே தோன்றுகின்றன. நீரால் தூய்மையாக்குவர் ஆக முடியாது. நீரில் நீராடுவதன் மூலம் தூய்மையாகி முக்தியை அடைய முடியும் என்று வேறு எந்த இடங்களிலும் கூறப்படுவதில்லை. அது சாத்தியமில்லை. ஒன்று முக்தியும்> மற்றையது ஜீவன்முக்தியும் ஆகும். ஒரேயொரு பாபாவே சற்கதியையும் முக்தியையும் அருள்பவர் ஆவார். இது தூய்மையற்ற உலகமாகும். 5000 வருடங்களின் முன்னர்> பாரதத்தில் இலக்ஷ்மி நாராயணனின் இராச்சியம் இருந்தது என்பதை பாரத மக்கள் மாத்திரமே அறிந்துள்ளார்கள். அந்த நேரத்தில் வேறு எந்த இடங்களும் இருக்கவில்லை. நீங்கள் 5000 வருடங்கள் என்ற விடயத்தை மறந்து விட்டீர்கள். ஏனைய அனைத்து இடங்களும் பின்னரே தோன்றின. இப்பொழுது அதிகளவு விரிவாக்கம் இடம்பெற்றுள்ளது. குழந்தைகளே> நீங்கள் பாபா கூறுவதைச் செவிமடுக்கும்போது> இந்த தாதாவோ அல்லது பிரம்மாவோ பேசுகின்றார் என்று நினைக்கக்கூடாது. அனைவரையும் படைப்பவரான சிவபாபாவே இங்கமர்ந்திருந்து படைப்பின் முக்கியத்துவத்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். ரிஷிகளும் முனிவர்களும் கடவுள் முடிவற்றவர் என்றும் தமக்கு அவரைத் தெரியாது என்றும் கூறுகின்றார்கள். பாபா உங்களுக்குத் தன்னையும் படைப்பையும் பற்றிய ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருப்பதால் நீங்கள் ஆஸ்தீகர்கள் ஆவீர்கள். அவர் உங்களைத் திரிகாலதரிசிகளாக ஆக்குகின்றார். ரிஷிகளும் முனிவர்களும் திரிகாலதரிசிகள் அல்ல. தந்தை கூறுகின்றார். தேவர்களுமே திரிகாலதரிசிகள் அல்ல. பிராமணர்களாகிய நீங்கள் மாத்திரமே திரிகாலதரிசிகள். இது பிராமணர்களின் உச்சிக்குடுமியாகும். பிராமணர்களினுடாகப் புதிய படைப்பு படைக்கப்படுகின்றது. நீங்களே அதிமேன்மையானவர்கள். நீங்கள் தந்தையின் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் பாரதத்தை அனைத்திலும் அதிமேன்மையானது ஆக்குகின்றீர்கள். ஸ்ரீமத் கிருஷ்ணரிடமிருந்து அல்ல> கடவுளிடமிருந்து பெறப்படுகின்றது. கிருஷ்ணர் தூய்மையாக்குபவர் அல்ல. ஒரேயொருவரே தூய்மையாக்குபவர் ஆவார். அவர் அனைவரதும் தந்தையாவார். நீங்கள் உங்களுடைய உறுப்புக்களின் மூலம் செவிமடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆத்மாக்களே என்பதை நினைவுசெய்யுங்கள். ஆத்ம உணர்வுடன் இருங்கள். ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்கு நான் இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றேன். இதனாலேயே சற்குரு ஞான தைலத்தைக் கொடுக்கும்போது> அறியாமை என்ற இருள் அகல்கின்றது என்று நினைவுகூரப்படுகின்றது. அவரே சற்கதியை அருள்பவரும்> தூய்மையாக்குபவரும் ஆவார். தந்தை குழந்தைகளை உருவாக்கிய பின்னர்> அவர்களின் ஆசிரியராகி> அவர்களுக்குக் கற்பித்து> அவர்களுக்குக் குருவும் ஆகி>அவர்களுக்குச் சற்கதியை அருள்கின்றார். சற்கதியை அருள்பவரான ஒரேயொரு தந்தையே எங்களைச் சற்கதிக்குள் அனுப்புகின்றார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்வதற்காக>அதாவது> மனிதர்களில் இருந்து தேவர்களாக ஆகுவதற்குக் கற்கின்றீர்கள். இந்தத் தூய்மையற்ற உலகம் முடிவடைந்து> இது தேவர்களின் உலகம் ஆகும். இந்த நேரத்தில்> மக்கள் தேவர்களை வழிபட்ட போதிலும்> தாம் நிச்சயமாகத் தேவ தர்மத்திற்கு உரியவர்கள் என்பதை அறியாதுள்ளார்கள். அவர்கள் வழிபடுபவர்களின் தர்மமே அவர்களுக்கானது என்று கூறப்படுகின்றது. பாரத மக்கள் ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அது சுவர்க்கமாக இருந்தது. இப்பொழுது மனிதர்கள் 8.4 பிறவிகளை எடுக்கின்றார்கள் என்று மக்கள் கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் அனைவரும் அத்தனை பிறவிகளை எடுக்கின்றார்களா? அத்தனை நூறாயிரம் பிறவிகள் இருக்குமாயின்> உங்களுக்கு நீண்ட சக்கரம் தேவையாகும். நாடகத்திற்கு ஏற்பவே ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்ட நாடகமும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்தது அனைத்தும் நாடகமாகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மாத்திரமே அசரீரி உலகையும் சூட்சும உலகையும் அறிந்துள்ளீர்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள் ஆவீர்கள். அம்மக்கள் விஷ்ணுவே சுயதரிசனச் சக்கரதாரி என்று கூறுகின்றார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். இலக்ஷ்மி நாராயணன் என்ற விஷ்ணுவின் இரட்டை வடிவம் சுயதரிசனச் சக்கரதாரி அல்ல. பிராமணர்களாகிய நீங்களே சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள். அதிகளவு வேறுபாடு உள்ளது! கிருஷ்ணரிடம் சுயதரிசனச் சக்கரம் இருந்தது என்றும்> அதனையே அவர் யுத்தகளத்தில் பயன்படுத்தினார் என்றும்> அதனைப் பயன்படுத்தியே கௌரவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள் என்றும் அம்மக்கள் கூறியுள்ளனர். எவ்வாறாயினும்> தேவர்கள் என்றுமே வன்முறையில் ஈடுபட முடியாது. அவர்கள் இரட்டை அகிம்சாவாதிகள். அவர்களிடம் எந்த விகாரமும் இல்லை> அவர்கள் எந்த யுத்தத்தில் ஈடுபடுவதும் இல்லை. ஒருவருக்கொருவர் நஞ்சை பருகக் கொடுத்தல்> அதாவது> காம வாணைப்

பயன்படுத்துதலே மாபெரும் வன்முறையாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் அதனால்> அதன் ஆரம்பம் முதல் மத்தியிலும் இறுதிவரையிலும் துன்பத்தையே அனுபவம் செய்கின்றீர்கள். சத்தியயுகத்தில்> அவர்கள் காமவாளைப் பயன்படுத்தவில்லை. அது விகாரமற்ற இராச்சியமாகும். அவர்கள் தெய்வீகக் குணங்கள் நிறைந்தவர்களாகவும்> முற்றிலும் விகாரமற்றவர்களாகவும்> அதிமேலான கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள். எந்த வன்முறையும் இருக்கவில்லை. இந்த நேரத்தில்> இது இராவண இராச்சியமாகும். ஐந்து விகாரங்களும் சர்வவியாபிகள் ஆகும். ஆனால் அவர்களோ கடவுளைச் சர்வவியாபி எனக் கூறுகின்றார்கள். நூறு வருடங்களுக்குள் விஞ்ஞானத்தினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விமானங்கள் போன்றன எதற்காகும்? அவை பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்காகும். அவை அனைத்தும் உங்களுக்கு எதிர்காலத்தில் பயனளிக்கும். இந்த நேரத்தில் அவற்றினூடாக அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டு> அதன்பின்னர் அவை சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும். இங்கே> சந்தோஷத்துடன் துன்பமும் இருக்கும். இது மாயையின் ஆடம்பரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. விநாசம் இடம்பெற்றால் நல்லதே. மக்கள் கூவியழைக்கின்றார்கள்: தூய்மையாக்குபவரே> வாருங்கள்! நான் வந்து என்ன செய்ய வேண்டும்? பாபா> வந்து மீண்டும் ஒருமுறை சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபியுங்கள்> அப்பொழுது எங்களால் சந்தோஷத்தை அடைய முடியும்! தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே> இந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது. தந்தை சந்தோஷ உலகை ஸ்தாபிக்கின்றார்> பின்னர் இராவணன் அதனைத் துன்ப உலகமாக ஆக்குகின்றான். நிசப்த உலகில் இருந்து ஆத்மாக்கள் முதலில்> சந்தோஷ உலகிற்குச் செல்கின்றார்கள். தூய ஆத்மாக்கள் மாத்திரமே வருகின்றார்கள். தற்போது> ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள். ஆகையாலேயே அவர்கள் பாபாவை நினைவுசெய்து அவரைக் கூவி அழைக்கின்றார்கள். தந்தையும் நாடகத்தின் பந்தனத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர். தந்தை கூறுகின்றார்: அனைவரும் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யும்போது நான் வரவேண்டும். இது கலியுகத்தின் இறுதியினதும்> சத்தியயுக ஆரம்பத்தினதும் சங்கமம் ஆகும். மக்கள் கும்பமேளாவை சங்கமத்திலேயே நிகழ்த்துவார்கள். அது கடலினதும் நதிகளினதும் சந்திப்பாகும். இது பரமாத்மாவான பரமதந்தையினதும் ஆத்மாக்களான எங்களதும் சந்திப்பு என்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். பாபா தனக்கென ஒரு சரீரத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே> உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்கு நிச்சயமாக எனக்கு ஒரு சரீரம் தேவையாகும். இல்லாதுவிட்டால்> நான் எவ்வாறு பேச முடியும்? ஆகையாலேயே நான் உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றேன். நீங்கள் இப்பொழுது பிரம்மாவினூடாகக் கடவுளின் முன்னிலையில் வந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பரமாத்மாவான பரமதந்தை வினவுகின்றார்: என்னால் எவ்வாறு வர முடியும்? நான் எவருக்குள் பிரவேசிப்பது? நான் நிச்சயமாகத் தூய்மையற்ற உலகில்> ஒரு தூய்மையற்ற சரீரத்திற்குள்ளேயே வர வேண்டும். நீங்கள் அனைவரும் இப்பொழுது அவலட்சணமாக இருக்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் அனைவரும் அழகாக இருந்தீர்கள்> ஆனால் இப்பொழுது அவலட்சணம் ஆகிவிட்டீர்கள். உங்கள் அனைவரின் பெயரும் சியாம்சுந்தர் (அவலட்சணமும். அழகானவரும்) ஆகும். நீங்கள் இப்பொழுது அவலட்சணம் ஆகியுள்ளீர்கள். கிருஷ்ணர் சியாம்சுந்தர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். பாரதம் உண்மையிலேயே ஆரம்பத்தில் அழகாக இருந்தது. அது சத்தியயுகமாகவும்> அங்கு தத்துவங்கள் முதத்தரமாகவும் இருந்தன. அங்கே வலதுகுறைந்த> முடமான எவரும் இருக்கவில்லை. கிருஷ்ணரே முதல் இலக்க சியாம்சுந்தர் ஆத்மா ஆவார். சிவபாபா இவரின் (பிரம்மாவின்) சரீரத்தை ஆதாரமாக எடுத்து> அவரையும்> குழந்தைகளாகிய உங்களையும் அவலட்சணமானவரிலிருந்து அழகானவர் ஆக்குகின்றார். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான> அன்புக்குரிய> எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை> தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. பிராமணர்களாகிய நாங்களே மேலான உச்சிக்குடுமிகள். இப்போதையில் நிலைத்திருந்து> ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம்> பாரதத்தை அதிமேன்மையானது ஆக்குகின்ற சேவையை செய்யுங்கள். ஆஸ்திகர்களாகி> ஏனையோரையும் அவ்வாறு ஆக்குங்கள்.
2. சரீர அகங்காரத்தைத் துறந்து> ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுங்கள். சரீரமற்றவர்கள் ஆகுவதற்கு முழுமையாக முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: ஒவ்வொரு செயலிலும் யோகியுத்தாகவும்> யுக்தியுத்தாகவும் ஆகி> ஒரு கர்மயோகியாகவும்> அதனால் ஒரு சதாயோகியாகவும் ஆகுவீர்களாக.

கர்மயோகி ஆத்மாவின் ஒவ்வொரு செயலும் யோகியுத்தாகவும் யுக்தியுத்தாகவும் இருக்கும்.

உங்கள் செயல்கள் சாதாரணமாகவோ அல்லது வீணானதாகவோ இருப்பின்> நீங்கள் ஒரு

சதாயோகி எனக் கருதப்பட மாட்டீர்கள். அன்பு உங்கள் நினைவின் அடிப்படையாக இருப்பதே>

'சதாயோகம்' என்பதன் அர்த்தமாகும். நீங்கள் நேசிக்கும் ஒருவரை நீங்கள் இயல்பாகவே

நினைவுசெய்கின்றீர்கள். நேசிக்கப்படுவது எதுவும் உங்களைத் தன்பால் ஈர்க்கும். உங்கள்

ஒவ்வொரு விநாடியும்> எண்ணமும்>வார்த்தைகளும் போன்றன சதா மேன்மையாக

இருக்கட்டும்.

அத்துடன் உங்கள் இதயத்தில் தந்தை மீதான அன்பு இருக்கட்டும். அப்பொழுது

நீங்கள்

சதாயோகியான> கர்மயோகி எனப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்:

முயற்சியிலிருந்து விடுபடுவதற்கு> சதா அன்பு என்னும் ஊஞ்சலில் தொடர்ந்தும் ஆடுங்கள்.

-----ஓம் சாந்தி-----